

© Ventil 18 (2012) 4. Tiskano v Sloveniji.
Vse pravice pridržane.
© Ventil 18 (2012) 4. Printed in Slovenia.
All rights reserved.

Impresum

Internet:
www.revija-ventil.si

e-mail:
ventil@fs.uni-lj.si

ISSN 1318-7279
UDK 62-82 + 62-85 + 62-31/-33 + 681.523 (497.12)

VENTIL – revija za fluidno tehniko, avtomatizacijo
in mehatroniko
– Journal for Fluid Power, Automation
and Mechatronics

Letnik	18	Volume
Letnica	2012	Year
Številka	4	Number

Revija je skupno glasilo Slovenskega društva za fluidno tehniko in Fluidne tehnike pri Združenju kovinske industrije Gospodarske zbornice Slovenije. Izhaja šestkrat letno.

Ustanovitelja:
SDFIT in GZS – ZKI-FT

Izdajatelj:
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za strojništvo

Glavni in odgovorni urednik:
prof. dr. Janez TUŠEK

Pomočnik urednika:
mag. Anton STUŠEK

Tehnični urednik:
Roman PUTRIH

Znanstven-strokovni svet:
izr. prof. dr. Maja ATANASJEVIČ-KUNC, FE Ljubljana
izr. prof. dr. Ivan BAJSIČ, FS Ljubljana
doc. dr. Andrej BOMBAČ, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Peter BUTALA, FS Ljubljana
prof. dr. Alexander CZINKI, Fachhochschule
Aschaffenburg, ZR Nemčija
doc. dr. Edvard DETIČEK, FS Maribor
prof. dr. Janez DIACI, FS Ljubljana
prof. dr. Jože DUHOVNIK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Niko HERAKOVIČ, FS Ljubljana
mag. Franc JEROMEN, GZS – ZKI-FT
izr. prof. dr. Roman KAMNIK, FE Ljubljana
prof. dr. Peter KOPACEK, TU Dunaj, Avstrija
mag. Milan KOPAC, KLADIVAR Ziri
doc. dr. Darko LOVREC, FS Maribor
izr. prof. dr. Santiago T. PUENTE MÉNDEZ,
University of Alicante, Španija
prof. dr. Hubertus MURRENHOFF, RWTH Aachen,
ZR Nemčija
prof. dr. Takayoshi MUTO, Gifu University, Japonska
prof. dr. Gojko NIKOLIC, Univerza v Zagrebu, Hrvaška
izr. prof. dr. Dragica NOE, FS Ljubljana
doc. dr. Jože PEZDIRNIK, FS Ljubljana
Martin PIVK, univ. dipl. inž., Šola za strojništvo,
Škofja Loka
prof. dr. Alojz SLUGA, FS Ljubljana
Janez ŠKRLEČ, inž., Obrtno-podjetniška zbornica
Slovenije
prof. dr. Brane ŠIROK, FS Ljubljana
prof. dr. Janez TUŠEK, FS Ljubljana
prof. dr. Hironao YAMADA, Gifu University, Japonska

Oblikovanje naslovnice:
Miloš NAROBÉ

Oblikovanje oglasov:
Narobe Studio

Lektoriranje:
Marjeta HUMAR, prof., Paul McGuiness

Računalniška obdelava in grafična priprava za tisk:
LITTEA PICTA, d.o.o., Ljubljana

Tisk:
LITTEA PICTA, d.o.o., Ljubljana

Marketing in distribucija:
Roman PUTRIH

Naslov izdajatelja in uredništva:
UL, Fakulteta za strojništvo – Uredništvo revije VENTIL
Aškerčeva 6, POB 394, 1000 Ljubljana
Telefon: + (0) 1 4771-704, faks: + (0) 1 2518-567 in
+ (0) 1 4771-772

Naklada:
2 000 izvodov

Cena:
4,00 EUR – letna naročnina 24,00 EUR

Revijo sofinancira Javna agencija za knjigo Republike
Slovenije (JAKRS).

Revija Ventil je indeksirana v podatkovni bazi INSPEC.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano
vrednost spada revija med izdelke, za katere se plačuje
8,5-odstotni davek na dodano vrednost.

Podjetniško vedênje univerz

V zadnji reviji Ventil smo lahko prebrali poročilo s posvetovanja ministrov držav evropske skupnosti, ki je bilo letos spomladi na Danskem. Iz njega razberemo dve zelo zanimivi ugotovitvi, ki predstavljata novost v dosedanem razmišljanju evropskih politikov o terciarnem izobraževanju. Prva ugotovitev pravi, da morajo fakultete in visoke šole, ki izobražujejo za poklic, svoj študijski program prilagoditi potrebam lokalne skupnosti oziroma lokalne industrije. In druga, da morajo fakultete in visoke šole skrbeti za študente med časom študija do uspešnega zaključka šolanja in jim pomagati priti do prve službe.

Oba zaključka sta med seboj tesno povezana in predvsem pravita, da se morajo izobraževalne ustanove tesno povezati z industrijo, ki deluje v njihovem okolju (pokrajina, regija, država in podobno).

Če so politiki držav evropske skupnosti prej navedeni ugotovitvi resno razumeli in ju bodo skušali vpeljati v svojih državah, bo to za Fakulteto za strojništvo v Ljubljani predstavljalo velik izziv in veliko priložnost.

Kako se lotiti uresničevanja obeh navedenih sklepov? V našem okolju je možnih več načinov. Prav gotovo bo prvi korak, da dobro spoznamo slovensko strojno industrijo. In drugi, da se z njo tesno povežemo na strokovnem in raziskovalnem področju, kar smo počeli že do sedaj, pa tudi na pedagoškem področju, kar bi bila novost.

Naj tu navedenem nekaj konkretnih primerov naših razmišljanj v tej smeri. Nuklearna elektrarna v Krškem ima zaposlenih več sto inženirjev z različnih strokovnih področij. Z naravnim odhodom teh inženirjev v pokoj bo to podjetje ob enostavni reprodukciji moralo vsako leto na novo zaposliti več deset inženirjev. Če je med njimi samo deset inženirjev strojništva, je to za Fakulteto za strojništvo v Ljubljani 10 % vseh diplomantov na drugi stopnji študija.

Drugi primer je podjetje Hella Saturnus v Ljubljani, ki spada v nemški koncern Hella. To je korporacija, ki jo sestavlja preko 60 podjetij po celem svetu in ima le pet razvojnih centrov. Ti so locirani v Nemčiji, ZDA, Južni Koreji, na Japonskem in v Sloveniji. Tudi to podjetje je v Ljubljani v zadnjih letih zaposlilo več deset diplomantov Fakultete za strojništvo. To pomeni, da bo verjetno tako tudi v bodoče.

Kot tretji primer naj omenimo slovensko livarstvo in orodjarstvo. To je tipično strojniško področje, ki v Sloveniji zelo uspešno deluje. V zadnjem desetletju se je tu zaposlilo zelo veliko inženirjev strojništva. Zaradi svojega znanja, kakovosti in zelo dobre povezave z evropsko avtomobilsko industrijo to področje pri nas praktično v zadnjih dvajsetih letih ni doživelo resne krize.

Našteli smo tri področja, na katerih se bo v bodoče zaposlovalo veliko strojnikov. Teh področij je še mnogo več. Kako se lahko Fakulteta za strojništvo v Ljubljani poveže s temi podjetji oziroma kako izobraževalni program prilagodi potrebam prej naštetih področij? Po naši oceni je več možnosti. Ocenjujemo pa, da bi bila najboljša rešitev sodelovanje med fakulteto, prej navedenimi podjetji in celo s srednjimi šolami iz okolja, kjer je locirano podjetje.

Zavedamo se, da je študijske programe izredno težko spreminjati. Predlagamo, da se za prej naštetih področja uvede dodaten semester študija takoj po zaključku rednega študija. Program v tem dodatnem semestru bi bil prilagojen posameznim podjetjem ali posameznim področjem. Oblikovalci in izvajalci tega dodatnega študijskega programa bi bili zaposleni z izkušnjami iz teh podjetij in profesorji s fakultete. Stroške izvajanja bi moralo nositi podjetje, za katero je program namenjen. Študentom pa bi se ta semester delno priznal kot obvezna praksa v podjetju in delno lahko tudi kot študij na tretji stopnji po bolonjskem programu.

Če se vrnemo h konkretnim primerom. Z nuklearno elektrarno in s srednjimi šolami v okolici Krškega bi sklenili dogovor o sodelovanju: o novačenju dijakov v srednjih šolah, štipendiranju študentov in skupnem izvajanju dodatnega študijskega semestra za vse, ki bi se po zaključku srednje šole zaposlili v nuklearni elektrarni.

Podoben dogovor bi sklenili s podjetjem Hella Saturnus. Pri programu livarstvo in orodjarstvo pa bi morali dogovor skleniti z več podjetji, kar pa verjetno ni posebna ovira. Z uvedbo dodatnega semestra bi pridobili vsi. Nekaj stroškov bi bilo le za podjetja, ki bi morala financirati dodaten semester. Vendar bi v zameno dobilo strokovno usposobljen kader. Celotno več: v tem dodatnem semestru bi podjetja lahko naredila dodatno »selekcijo« in v svoje podjetje pridobila res strokovnjake, ki ustrezajo njihovim zahtevam. S tem sistemom bi pridobila fakulteta, ker bi imela zagotovljen kakovosten priliv dijakov iz srednjih šol in dolgoročno sodelovanje z industrijo.

Poleg navedenih dveh podjetij in enega področja bi v Sloveniji našli še kar nekaj podjetij in področij, ki bi jim opisani sistem izjemno koristil.

Janez Tušek